

og islamisterne i Tyrkiet nogle argumenter for, at de politiske fanger ikke skal løslades? Eller sagt på en anden måde: Går hr. Peter Skaarup egentlig ikke islamisternes og generalernes ærinde?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Som det måske ikke er overraskende for hr. Søren Søndergaard, går hverken jeg eller Dansk Folkeparti generalernes eller islamisternes ærinde; det ligger os meget fjernt.

Nej, det ærinde, vi går, er sådan set bare at finde ud af: Kan man stole på de politikere, som stiller op til valg i Danmark? Om lidt over en uge vil Socialdemokraternes tidligere formand og den tidligere statsminister gerne fremstå som en, der er skeptisk over for, at Tyrkiet skal være medlem af EU, og vil ikke give nogen start- eller vurderingsdato i år. Kan man stole på det? Nej, det kan man ikke, det kan vi konkludere, for Socialdemokraternes ordfører her i Folketinget, hvor man jo giver mandat til regeringen, mener ikke, at man skal sige nej til at give en start- eller vurderingsdato i år.

Konklusionen af det, der er sagt under debatten, er altså, at man ikke kan stole på, at man stemmer på en, der er skeptisk over for de her ting, hvis man stemmer på Socialdemokraterne. Det var bare det, vi ville have skåret ud i pap.

Jeg vil så sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg har svært ved at forestille mig – og jeg tror også, at hr. Søren Søndergaard selv har – at Tyrkiet skulle kunne gøre sig kvalificeret til at opnå nogen af de ting, som ligger til grund for, at man skulle kunne blive medlem af EU i løbet af relativt kort tid. Derfor burde hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten også kunne støtte det forslag, der ligger på bordet fra Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Da hr. Peter Skaarup jo nu til fulde har genvundet talens brug, vil jeg spørge om noget, der har undret mig meget.

Nu diskuterer vi Tyrkiets startdato i forhold til EU, men hr. Peter Skaarup, som er en meget ivrig NATO-tilhænger, står jo skulder ved skulder i NATO-spørgsmålet, som må siges at være mere vidtgående end EU-spørgsmålet på den måde, at her er der en musketered, og her kan man risikere, at muslimske tyrkere skal komme til Danmark for at bekræfte musketereden. Det er trods alt noget andet end at handle flæsk og køer og lave miljøaftaler og sådan noget.

Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup synes, at EU-samarbejdet udgør et kæmpestort problem, mens hr. Peter Skaarup – formoder jeg – synes, at det forsvars-politiske samarbejde i NATO er en god idé?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, hr. Villy Søvnald har misforstået Dansk Folkepartis holdning til Tyrkiet. Vi mener, ligesom formentlig alle andre partier i Folketinget, at man skal samarbejde med Tyrkiet, så meget det overhovedet kan lade sig gøre.

Det, der er spørgsmålet her, er: Skal man føre det så vidt, at man mener, at Tyrkiet skal være medlem af EU med alle de konsekvenser, det har, eller skal man have et samarbejde med Tyrkiet på et mere bilateralt plan? Og der er det, vi siger, at det skal vi gøre; vi skal sikre, at Tyrkiet ikke falder i kløerne på fundamentalistiske kræfter, hvis det kan lade sig gøre, men vi skal ikke lukke Tyrkiet ind i EU med alle de konsekvenser, det giver, både når det gælder strukturpolitik, velfærdspolitik og fri indvandring.

Kl. 16.35

Som det nok er hr. Villy Søvnald bekendt, kan man vandre frit blandt EU-landene, og det giver altså nogle rettigheder, som kan være meget bekymrende for dansk velfærd, det danske arbejdsmarked og danske lønmodtagere.

Når det gælder forsvaret, så er det samarbejde, man har, jo ganske begrænset, det handler om forsvaret, og det er så det. Hvorimod EU er alt muligt andet, som det er hr. Villy Søvnald bekendt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Da jeg er begejstret for, at hr. Peter Skaarup så kraftigt har genvundet talens brug, så vil jeg godt prøve igen, for hr. Peter Skaarup forklarede det med, at når det var et bilateralt samarbejde, så var det i orden. Er det udtryk for, at efter hr. Peter Skaarups opfattelse er NATO-samarbejdet et bilateralt samarbejde?

Jeg kan simpelt hen ikke forstå den tankegang, at det ikke er mere vidtgående at lave en forsvarsalliance, hvor man forpligter hinanden på at ville forsvare hinandens territorier, end det er at deltage i et samarbejde som EU-samarbejdet.

Jeg spørger bare, for det er jo altid rart, når debatter skaber klarhed, og jeg synes ikke, man kan beskyldte Dansk Folkepartis holdning i det